

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 7
Sant Hilari Sacalm, 27 d'Agost de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.

Temporada, 3·00

Que'ls va semblar aquella festassa del Campanar? Val a dir que no s'ho pensaven, vritat?

Doncs, nosaltres si. Hi teniem tota la confiança. No n'hi havia per menys. Se tractava d'un acte que trontallava tot el cor d'un poble, posant-li al bell mig un joiell que sempre més, dia i nit, anys i segles, recordarà una diada d'amor, en que milers de cors, fills i forasters vibraren al unison i en un sol pensament. La Diada somniadora arribà. El dia 20 d'Agost de 1922 quedarà fixada en lletres d'or en les planes històriques de Sant Hilari Sacalm.

Si com en altres èpoques de nostra vida periodística, deixéssim anar nostra ploma pe'ls camps de la fantasia i descripció, no concretant-nos com avui tenim de fer, l'espai de tres nombres de Lliroia no'ns serien suficients. Gracies que poguem fer-ho amb forma concisa deixant-ho per el Cronista com veuràn a continuació.

Altrament, no surtim de una festa que ja'n comencem un altre. Aixó és un va i tot. Surt una cobra del poble al matí, i al mig dia ja'n puja un altre. Sardanes a tot hora. Aviat no quedarà plaça, recó ni reconet de Sant Hilari aon

la bella dança catalana no s'hi hagi ballat. Quan no hi ha ball és perquè fem funció de teatre. Quan no hi ha res, no'n facin cas, és que hi ha un altre cosa, aixequem arcs de triomf o enramem carrers o adornem balcons o rumiem quina en farem. La qüestió és no estar quiet. Figúrint-se, fins quan prenem café fem putxinel·lis. Es a dir, l'Arturo ens fa intrigar amb les facessies d'en Cristófol i en Títella. Aixó és un trull. La qüestió és fer anar a la gent d'un cantó a l'altre.

Es el que deia aquest dia un dels molts estrangers que tenim per aquí estiuejant:—Me admiran aquest diastre de catalans. Tenen tant inculcat l'àbit del trevall, que venen aquí per a descansar, i ho fan no descansant ni un instant.

Al sentir-lo vàreig dir-li:—Tòquila. En efecte, nosaltres som aixís, ho portem a la sang.

EL SIMBOL

La Gran Diada

Dolç record deixarà als vehins de Sant Hilari i a quants assistiren als cultes i festes solemnes que'l dia 20 del corrent, amb esplendor sens igual va celebrarse en nostre vila amb motiu de la benedicció del nou Cloquer.

Carrers i plassas, balcons i finestres aparegueren de bon matí, enramats i endmassats.

El Rvnt. Sr. Econom Mn. Josep Gener que amb tan zel e interés trevallá per fer mes simpática aquesta festa, no perdontant sacrifici logrà la assistencia en ella del renombrat «Orfeó Vigatà» qui fou re-

but en l'entrada de la vila per les autoritats, representació de la Colonia estiuenca, i moltes altres personalitats, als acords de l'Orquestra «La Farnense» de Santa Coloma, el qual arribat a la Plaça de Mn. Jacinto Verdaguer, saludà a tot el poble amb el cant de la «Senyera» arrencant del públic sorollosos aplaudiments.

A les 10, hi hagué Ofici cantant se per l'esmentat «Orfeó Vigatà» la gran missa d'estil popular «La Mare de Deu de Nuria» baix la direcció del seu mestre Mn. Miquel Rovira, Pvre. i acompanyat per l'autor de la mateixa, el llorejat autor i compositor Mn. Lluís Romeu Pvre. Predicà el Dr. D. Alfons Torrent, fill de la vila, qui prenent peu del Evangeli del dia, amb paraula facil i rica forma, com sols ell sap fer-ho, probà com l'Esglesia es indestructible perque es divina; fent parlar el campanar meravellosament.

Acabat l'Ofici s'organitzà lluidíssima i nombrossa professó dirigintse envers la Plaça Major, ocupant lloc de distinció totes les autoritats i comissió de festes, presidides pe'l digne diputat del dictricte l'ex ministre D. Joan Ventosa i Calvell vingut expressament per a lluiment de la festa, beneint-se desde aquest lloc la nova obra.

Verament fou un acte impossible de descriurer; trilleix de campanes: descargues pe'l Somatent, cant del Orfeó, musica, aplaudiments... cap hi assistiria que no's vegés obligat a deixar rodar per la seva cara llàgrimes d'entussiasme; fins el Sr. Ecónom delegà l'entrega del campanar al entussiasta i eloqüent Dr. D. Joan Tusell, perque la emoció havia lligat la seva llengua.

A les 5 de la tarda l'esmentat Orfeó donà un bon escullit concert en el Teatre Tivoli, mereixent del públic continuats i entussiasmes aplaudiments. Acabat el concert el Sr. D. Joan Ventosa posà en la Senyera de l'Orfeó dos llaçades, una en nom de la vila i altre de la Colonia Estiuenca, dient que l'acte celebrat significaba els tres

ideals mes grans d'un poble: l'ideal de la religió, del art i de la pairia.

Cam acabament de festa la Comissió ofrenà al públic un artístic «Castell de Foc».

Cap a la mitja nit l'«Orfeó Vigatà» sortia en autos vers la seva aimada ciutat despedintse amb cants i viscas, clouent l'últim punt de la inesborrable diada

EL CRONISTA

El primer petó

Lema: Festa Major

Les campanes llençades al vol ressonaven per l'espai, omplint d'alegria nostres cors.

—Per que repican tant les campanes, mare? —diu el menut.

—Per que demà fill meu es la festa del poble, es la festa Major.

—I també vindran els cosinets com l'any passat mare?

—Si home, i are ves a jugar, fillet meu.

I l'infant tot alegre, fuig corrents cap a la plaça tot cridant, demà es la festa Major.

* * *

Al poble tot es alegria. Ja ha arribat la gran festa.

L'hora tan desitjada s'es arribada. L'hora de les sardanes.

A la plaça de les Hortes, una gentada immensa mira com ballen l'hermosa dansa catalana.

Tot es alegria. Tot somriu.

En les llars, estan atrefegats, obsequiant als convidats vinguts de ciutat i dels pobles veïns.

Les xamoses damiselles frissoses per lluir els nous bonics de festa, afanyoses donen els ultims tocs.

La gentil pubilleta de cân Fidel, tota mudada, baixa l'escala. Amb el nou vestit de festa, está hermosa com mai, i tot fent un petó a la seva mare que amb benevolencia la contempla, fuig corrents cap a la plaça a ballar sardanes.

No es precisament la dansa el que mes l'interessa. Son pensament es per si veurà a l'Albert.

—¡Feia un any que no s'havien vist.!

I Montserrat temia que ja s'hagués oblidat d'ella. Pro l'Al-

bert era allà i sa mirada topà amb la seva. Ella enrogí ses galtes, i ell somrient-li s'hi atança, i donant-se les mans...

—¿Com estás Montserrat?

—Molt bé, i tu Albert?

I aquells cors joves plens d'amor, el sentir el contacte de les seves mans, bategaren amb furia.

La mateixa emoció no els deixà parlar, pro els seus ulls, parlaren el que las bocas callaven. Sens mes indicació i agafats de mans s'ajuntaren a la bella dansa.

El sol và a la posta. Albert i Montserrat, tot passejant arriban a la font de la Vaga.

Ell li parla baixet i ella amb la vista a terra, l'escolta somrient.

Les branques de formosos castanyers els fan de cobricel i ell li agafa la ma i, al cap de poc, emocionat pel lloc i hora poética se declaren ambdós la passió de que l'un sent per l'altre.

Albert impulsat per una follia estranya, la besá.

Aquell petó de joventud, fou un esclat de gran amor.

Sentint per primera vegada la tebior dels llavis d'Albert, s'entregá l'ànima de la enamorada.

—Perdònem, amiga meva. Perdònem eixa follia, es tan gran el meu amor, es tant el que t'estimo, que fins m'he oblidat de tot lo del mon.

Allavores ella, acotant el cap damunt el pit de l'aimant, exclamà:

—No t'oblidaré mai, porque jo també t'estimo Albert...

I d'allà la llunyania, pujaven les alegres notes de una bellíssima sardana que'l poble dançava.

PEP HILARIENC

Noves

Com recordaran els lectors de *Lliròia*, a Badalona preparaven un petit homenatge que's realisà el dia 16 d'agost, a la bona memòria del gran patrici En Valenti Almirall. Va consistir en posar el

nom d'aquest desvetllador de la consciencia nacional de Catalunya en un dels carrers de la colonia Artigas, al mateix temps que's destapaven els altres dos rètols dels carrers d'En Rafel Casanova, defensor de la Barcelona sitiada en 1714-14, i el d'En Estanislau Figueras.

L'acte fou senzill, mes tingué quelcom d'emocionant per els amics i cooperadors que foren d'aquell home de extraordinaria mentalitats encare sobrevivents, qui assistiren a la cerimonia. Alguns altres, lluny d'aquella ciutat, enviaren constancia del seu afecte; entre'ls quals nostre amic En Ximeno i Planas, el metge Sr. Xavier de Benavent i el professor Assencio Català.

No hi mancaren representacions dels cairells actuals del catalanisme ni del Sr. Marqués d'Allella, corresponent com se mereixia a la municipalitat de Badalona.

Devia esser cosa corprenedora per a En Conrat Roure pèndre part excepcional en aquella consagració, ell octogenari de corjoventivol, al presentar la biografia del seu íntim amic N'Almirall, digne de superior remembrança.

Un dato curiós del taquillatge Concert Orfeó Vigatà.

Venuts:

11 palcos a 50 pessetes.	550'00
358 seients a 5 pessetes.	1790'00
12 seients Poble a 2'50 ptes.	30'00
16 seients Groba a 1'50 ptes.	24'00
14 seients a la segona part a 1 pesseta.	14'00
	<u>2408'00</u>

Entrega de D. Lleonard Augé per a completar gastos.

592'00
3000'00

Lliròia en la impossibilitat de comunicarho individualment a tots els seus distingits col·laboradors, es complau en assabentarlos que prepara pera el vinent Septembre dos nombres especialissims, un dedicat a la data patriòtica del 11 Septembre de 1714.

L'altre nombre commemorant un acte que'n son dia sigué de resonancia pública commovent 25 anys enrera el cor de tots els bons escriptors catalans, el de tots els aimants de nostra escena patria, i el de tots els homes de cor honrat aimants de les belles lletres d'arreu del mon, que vegeren amb astorament com sortia de Barcelona camí al desterro el Redactor Gefe i Fundador del inoblidable *Teatre Regional* En Josep Ximeno Planas, avui director de *Lliroia*, en virtut d'un assumpte purament literari teatral i a quin costat tingué sempre tota la opinió pública d'arreu del mon aimant de les lletres i de conciencia noble i honrada.

Del fet fa ja *un quart de segle*. Volem celebrar-ho.

A tots els companys, a tots els literats supervivents de l'època, i en especial al memorable i encaractuador Colla Apats i Lletres.

A tots se'ls invita concretant son pensament en treballs curts, ja que'l mes trascendental per a el cor, es fer constar, que'l temps no esborra el record de un fet, que en aque'l temps la opinió pública judicà de lo que com a una injusticia comesa contra un publicista honrat.

Han cridat fortament l'atenció i n'hi ha continua demanadissa, fins de pobles llunyans, les 30 instantànies, que, de diferents moments dels actes de la Festa Campanar ha publicat el fotògraf Lluís Ximeno.

Verdaderament es un *tours de force* digne lloança.

El prop-passat dimecres 16 del corrent tingué lloc el festival que anyalment dedica la Colonia estiuenca al mestre Llorens Carbonell en prova de simpatia.

S'executà un concert selecte que fou escoltat amb gran atenció per la nombrosa i distingida concorrencia que omplí de gom a gom la sala de l'Unió i el teatre Tivoli.

Prengueren part a la festa els elements de la Colonia Srtes. Nati

Pujol, Antonia Borrell, Odile Lannessans i Cor Aparició; els Srs. Ramón Riera i Armand Fluvià; la Sra. Mestres i els Srs. Munt-Rosés i Josep B. Querol de la Companyia Mestres i el jove Lluís Conpany, solista del *Orfeo Renaixement* i la exquisida cantatriu Andreua Fornells, solista del Orfeo Catalá; les nenes: Nurria Mundó, Encarnació Serra Teresa Ridaura, Julia Ridaura, Alegria Guardia, Teresa Muntané, Josefina Montañá, Concepció Calvó, Mercé Carbonell, Mercé Gajo, Mercé Celma, Monserrat Celma, Monserrat Martorell, Rosa, Maria Riera que executaren unes cançons amb gestes.

Foren tots xardorosament aplaudits resultant una festa hermosa que assolí un éxit esplendorós.

Dijous passat els simpàtics actors de la companyia Ramona Mestres que amb tant lluhiment han actuat durant l'estiu al teatre Tivoli celebraren el seu Festival que prengué caracter monstre, doncs la funció omplenà un programa de obres quines representacions tenian de durada tarde i nit.

Segons preparatius i obsequis al escriurer aquesta el resulta haurá sigut força agradable per a els simpàtics artistes.

Els actes de festejos desfilant tant continuadament que'ns es difícil donar-ne compte de tot, al menys detalladament com desitjaríem.

La comissió Colonia Estiuenca n's dona punt de repós. Es digne de anotar la vinguda de la extraordinariament notable cobla-orquestra *Barcelona* la que durant dilluns i dimars ha executat un serie de peces de concert, balls i sardanes acreditant la fama que amb tant poc temps de la seva fundació te ja adquirida.

El programa de Festa Major organiat per el Café Unio es el següent: Dia 28 a las cinc de la

tarde. Sardanes a la Plassa Cinto Verdaguier. Nit, ball dedicat a la colonia i població.—Dia 29, Matí. Ofici solemne a les deu. A les 12 Ball al Saló Unió per La Farnense. Tarde: a les dues, concerts, al Tivoli per La Farnense, i a la Unió per la Orquestrina Planas. Nit: a les nou Serenada a Casa de la Vila per La Farnense. A les deu: Balls per La Farnense al Tivoli, i a la Unió per l'Orquestina Planas. Dia 30: Igual programa de Sardanes, Concerts i Balls qu'el dia anterior. Dia 31: La Tornaboda. Matí Sardanes al Passeig de la Font Vella. Tarde Sardanes a la Font Vella. A dos quarts de set, Sardanes a la Plassa Jacinto Verdaguier. Nit: gran ball dedicat al poble i colonia.

Entre els diferens obsequis de de fou objecte l'Orfeo Vigatá diumenge passat, durant la seva estada entre nosaltres cal fer constar el del bon nombre de ampolles de Xampagne Mont Carmany (Bodegas Ampordanesas (Vilajuiga) essent celebradissim per l'exquisit paladar que te aquesta recomanable nova marca.

Es d'advertir que la venda de taquillatge en el Concert del Orfeo Vigatá sigué un éxit, i s'hauria despatxat tot fins a quedar sobrant la seva venda a no ser per equivocada interpretació en alguns petits detalls. Detalls que per bona voluntat no se'ls hi dona importancia i resultan contraproductes.

Hilariencia

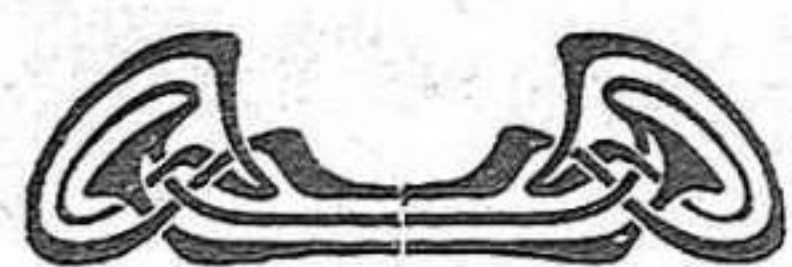
Un matrimoni acompanyat d'un guia va d'excursió per Las Guillerias. El guia senyala una timba:

—Veuen aquest espadat! Per aquí és on va estimbar-se el cèlebre Comte Arnau.

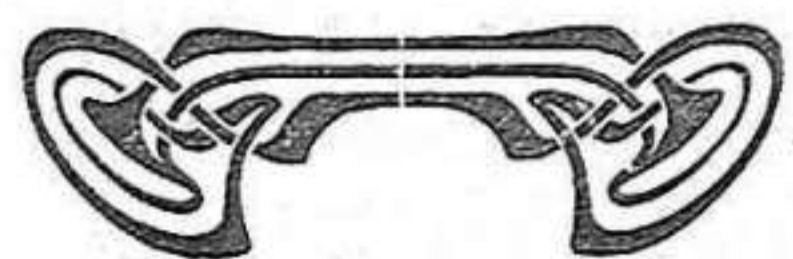
—Còm dieu?... No pot esser!... La timba en que va estimbar-se es a cinc kilometres d'aquí. Vós mateix vareu ensenyar-me-la l'altre vegada que vareig venir.

—Si, ja és així. Però l'altre vegada vosté anava sol, i, ara, m'ha semblat que la seva senyora ho trobaria massa lluny.

J. XIMENO PLANAS

Dos poetas fills de Sant Hilari Sacalm

Lluny de la terra frescal i incomparable on va veure la primera llum, lluny de son Sant Hilari anyorat, que deixà al tombar l'infantesa, la meva Mare m'ha desgranat moltes vegades ses recordances, que si no sempre portem claror de joia, son sempre amarades de melangia. M'ha dit d'aquell bell Paradís i de sa gent colrada... I després, m'ha relatat la vida de l'exili, qu'aixís pot qual·lificar-se llur temps de sojorn en la Ciutat, on la familia prengué una volada per cert no gaire falaguera. A la Ciutat cresqué amb sos germans i des d'allí es dispersaren, però sempre duent a l'ànima la sava i l'anyorament de la pàtria estimada.

El meu avi matern—el metje Benet Jover—es traslladà amb sa familia a Barcelona pel temps de la segona guerra carlina. Allí sos fills treballaren i estudiaren.

D'entre els meus oncles, tres n'hi hagueren que foren afavorits de les muses, encara que d'un d'ells—l'Antón—sols en conec un sonet en castellà, ignorant si va escriure rès més amb caràcter literari.

Quatre paraules—no un tractat ni una biografia—vull dir dels meus oncles poetas, complint aixís una obligació doble—en quant a la familia i en quant a la literatura—recordant el nom de dos fills de Sant Hilari qu'es sentiren abrandats d'inspiració catalana i contribuïren al nostre Renaixement a la mida de llurs forces.

* * *

En el Renaixement de la literatura catalana sorgiren tot-seguit els caps-de-brot, que portaren la devantera i tenien el dó del geni o el cabal de la refinada cultura. Al seu costat, altres esperits selectes treballaren també fervorosament, enriquint el nostre verb amb produccions sucoses i variades, i llurs noms son també auriolats de la glòria que corona els Mestres.

Però el Renaixement de Catalunya no ha sigut sols un moviment espiritual, sino a la vegada un fet biològic: l'esperit de la terra, l'ànima de la nacionalitat es despertà i esclatà airéu en múltiples formes i gradacions.

Per a els meus oncles, aleshores que gairebé

eren desconegudes les afirmacions i les definicions nacionalistes, aquell moviment degué resultar com l'«Effetà!», la veu de la veritat qu'els donava la consciència de si mateixos. No parlo dels començaments, parlo del any 75 ençà, però, aleshores com ara, per qui posseeix una cultura artificiosa i extranya, inculcada en llenguatge foraster, es sempre despertar-se quan, adolescent, se li revela a un-hom, de sobte, l'essència de la propria personalitat.

I cantaren: més o menys ben fets, escrigueren versos catalans, impregnats del sabor de l'època, però amb la sinceritat i l'entusiasme de qui parla amb una veu deslliurada i sortida del fons de l'èsser.

I per això em plau donar-ne mostra i fer-los coneixer, puix ells, recitant en vetllades o insertant en periòdics com «El Noticiero de Sans» i «El Porvenir de Sans» llurs composicions, portaren el seu gra de sorra a l'obra de la nostra Renaixença i son un exemple mes, vindicador de la justícia i la necessitat biològica de la lliberació i reintegració de Catalunya. Per aixó també, espero poguer aplegar un dia llurs obretes, avui disperses—algunes ja ben perdudes—, per a fer-les coneixer completament, no amb el caràcter de senzilla noticia com avui.

* * *

Ja he dit que del meu oncle Anton Jover, sols en conec un sonet castellà, i que no se que escrigués res en nostre llengua.

Dels altres dos, En Francesc i En Manuel, n'he llegit algunes composicions publicades—poques, en veritat—i la meva Mare m'en ha recitat vàries, generalment fragments, puix no en recorda gaires de completes.

Regirant els arxius dels periòdics citats, i encarregant una recerca a les respectives families segurament podrà fer-se un petit aplec de les que resten.

En Francesc, el gran, fou el que n'escrigué més en català. En Manuel, que fou metge, n'escrigué més en castellà, per cert molt correctes i acabats.

No tenen el mateix caràcter els versos dels

dos germans. En d'imatges, d'ants qu'els d'en son

Però amb l'incepció era lliure i fluïda, resultats admes.

l'un estava compost ca del altre.

Quan feia any de rí en 1882) capts d' composició, no m' d'un:

«A LA MEMORIA DEL
EL PRINCEPE

Complint sagrader, a del pur amor son qu' avui deixen que demu encar qu'el corredi fi

Es trist cantar-vos, s per çó febrosa sa ma Fa un any que no bra i avui no poder cor

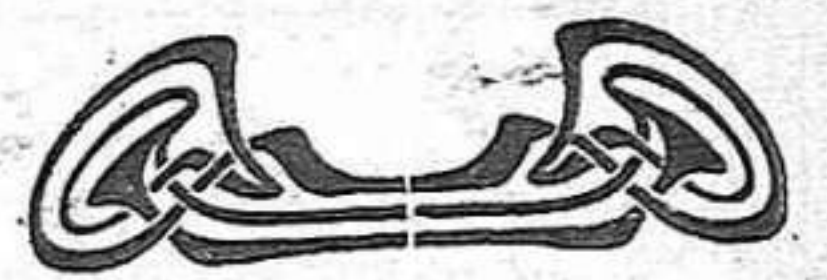
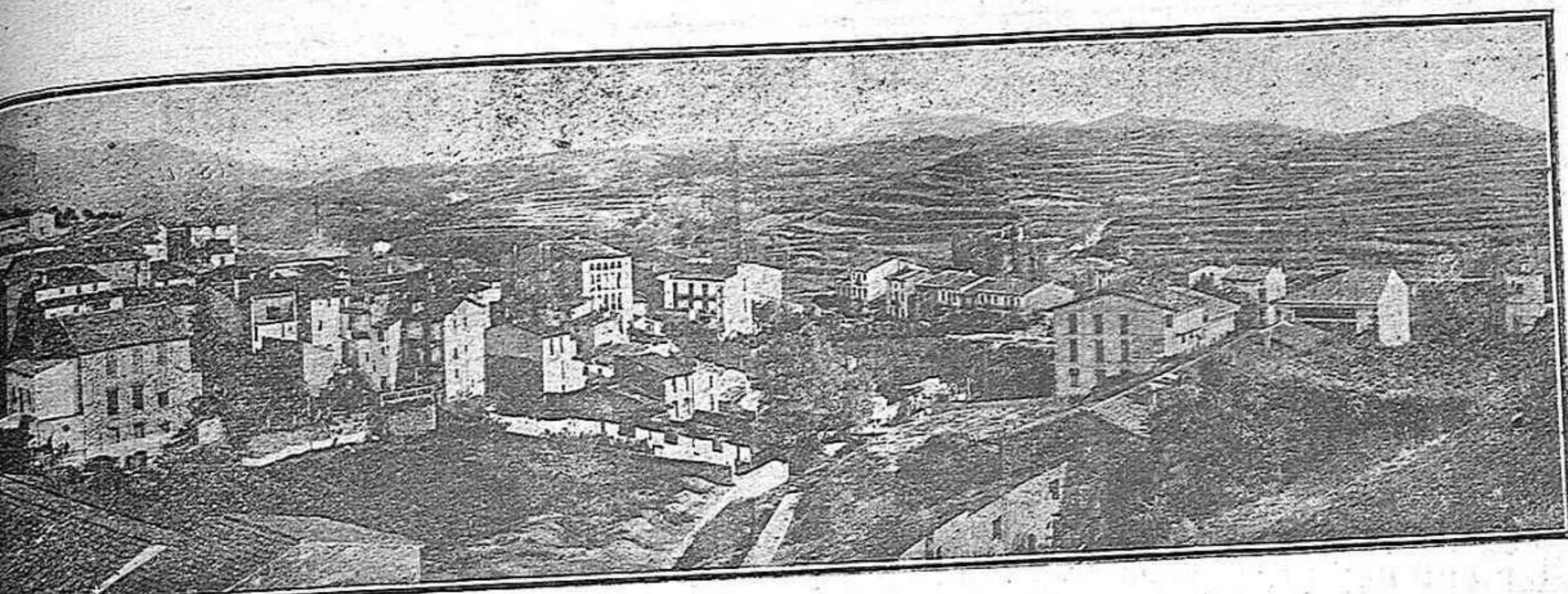
El plor: mostra la p d'una mirada en en omplint-me d'ales com encisadores flate per

Vos fóreu com la j teniu per coronants i en vostre front-s el bon patrici, el l'h

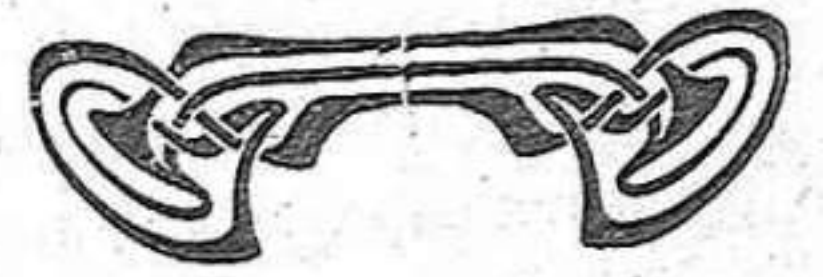
Per çó la vostra ve j podrà tomba tan gu mes, vostra imatge pi qu'us veig a totes

D'entre tot em turalitat aques f Francesc, qu do xer completa

D'un oc el fet a el desalé

En Francesc
i En Manuel
Jover

En Francesc son pletòrics
ants i impetuosos, mentres
son mes cuidats i reposats.
neceritat, quan la seva inspi-
fluències, el primer arribà a
es. L'excés d'imaginació de
osat pel predomini de retòri-

de la mort del seu pare (mo-
s dos escrigueren la següent
omes portà, emprò, la firma

DEL MEU PARE EN UNIVERSARI DE SA MORT

te, avui vull deixar mostra
qu'el cor sempre us ha dut;
demunt la tomba vostra
edi fins a l'arrel, aixut.

re, sagnant mos ulls de pena;
a ma tremolejar.
s braços s'unien fent cadena
r com vinc aquí a plorar!

lla per vos, qu'en recompensa,
en enter el vostre cor,
com un verger que llença
e perfumat olor.

la joia mes preuada;
ants del cel caiguts;
nt-s'hi, s'hi veia a la vegada
l'home de virtuts.

ge jamai serà il·lusòria:
guardar-vos com tresor,
pinta tan clara en la memòria
es i crec que no sou mort.

(1885)

em plauen per sa frescor i na-
s fragments d'una poesia d'en
dol verament no poguer conei-

EL BREÇOL

oe d'arbre de noguer
a la pagesa:
alé amb sa destal,

*el minyó fusté amb ses eines...
Diu qu'era dels més bonics
quí és feien per'quelles terres!
Ai breçol, el meu breçol:
quí pogués dormir-hi sempre!
Ell ha sentit dintre el bosc,
al abric de les fulletes,
la musica del torrent,
del oreig la dolça queixa,
del rossinyol aquell cant
i de la nit la grandesa.*

Ai, breçol...

*Ell ha vist com m'adormia
al caure en mes galtetas
la pluja de petonets
que ma bona mare em feia.
Si en devien ser de dolços,
qu'ara encara m'els remembra!*

Ai, breçol...

*Ell sab de ma mare el goig
per la primera denteta;
quan me deia—Fes non-non,
fillet de l'ànima meva...*

*(Cançoneta qu'encar se
de memòria i tota entera).*

Ai, breçol...

*I els contes de la meva àvia,
d'aquella vella tant vella,
qu'em parlava dels gabaigs
com a maleïdes vespes,
d'un històric Montserrat
i d'uns comtes de la terra...*

Ai, breçol...

En aquests moments no tinc tampoc a ma cap
poesia entera de les escasses qu'en català feu el
meu oncle Manuel i la Mare sols recorda frag-
ments com aqueix de *La Caritat*, que segueix:

*«Si avui les cordes de la meva lira
polsar m'atreveixo,*

és que m'inspira

un accent sagrat.

l'idol mes noble, la virtut més bella,

aquella clara i lluminosa estrella:

la santa Caritat!»

Podria aquí insertar altres
fragments i algunes composicions
completes d'en Francesc, com la
llarga poesia *A ma patria*, però,
donada sa extensió, s'allargaria
extraordinàriament el present tre-
vallet i, segons la dita catalana,
*amb un botó n'hi ha prou per mos-
tra*. Sols inclouré uns versos mes
moderns d'ell mateix, que, ja
malalt, va dedicar a la meva ger-
mana Teresa Bosch, com a felici-
tació:

«Com si fossis un troç de ma existència
sento per tu un afecte paternal:
i és que tú tens de mi bondat i essència,
i és que jo tinc de tu sang fraternal.

Esguarda nostra via: tu tens força
per pujar al Calvari i dur la creu;
a mi, em manca el valor i el coll s'em
[força]
sort tinc de tu qu'em fas de Cireneu.

Els nostres cors s'alegran i s'endolen
al contar-nos avui nostres amors.
Les teves alegríes m'aconsolen,
com a tu et fan sofrir els meus dolors»

No em toca a mi jutjar més so-
bre el valor de l'obra de mos on-
cles, però la crec altament lloa-
ble i em plau esmentar-la com a
feta per fills de Sant Hilari. Vagi
doncs amb aquesta notícia una
sincera lloança a la patria de la
meva Mare, en quins vergers va
neixer potser la sava íntima que
m'ha inspirat l'amor a les lletres,
a la cultura, a la vida catalana.

MIQUEL BOSCH I JOVER

Nota: En Francesc Jover nasqué en
l'any 1855 i morí en 1910; i En Manuel
l'any 1864 i el 1907 respectivament.

Regratziem

Ens plau moltíssim consignar en les columnes de *Lliroia* el goig que havem sentit al rebre la acurada *Revista Jorba*, de Manresa, i trovar-nos amb un devassalls de il·lustracions fotogràfiques de nostra població, sense que hi manqui la nota d'actualitat santilarienca: el campanar de la parroquia, coronat bellament del arquitecte Sr. Pericas amb la generosa cooperació econòmica dels estiuejants que venen a pendrer les aigües.

Al mirar el text, entre'l qual brolla aquell be de Deu de vistes, hi havem llegit un saborós article històric-descriptiu de Sant Hilari Sacalm, tant rebenfet que gairebé sembla destinat a un llibre de consulta. Prou s'hi endevina en tal redactat una bella ploma guiada per l'enteniment clar i enamorat de la terra catalana com el del venerable metge senyor Olaguer Miró, de Manresa, evudit i savi.

Cal agrair aqueixa espontània de la *Revista Jorba*, certament, i també, ademés, d'haver-nos afavorit amb un galant nombre d'exemplars al objecte de repartir-los per la vila de Sant Hilari; cosa que havem complerta amb un goig íntim molt gran.

No podem dubtar que les persones de la vila i forasteres guardaran aqueixa publicació per l'interès del treball informatiu referent al nostre poble.

Mes, consti, que'ns han agradat plà be totes les altres planes, desde la biografia del català eminent qui fou En Josep Lluís Pellicer, un dels millors il·lustradors d'Europa entre'ls anys 1870-1908, intel·lectual insigne.

Mercés, mercés, a la *Revista Jorba*; car ella fa patria de manera intensa i profitosa, sota una humil forma que resulta tant més estimable perque va destinada a la vida domèstica—si aixís pot dir-se—i tots sos escrits de redacció van del cor al cor.

Que durí molts anys!

Mohiment de forasters

Arrivan fins a nostra Redacció la notícia de trovar-se entre nosaltres els Srs. següents:

D. Lluís Sureda, D. Francisco Riba, D. Joaquim J. Baró, D. Joan Utzet i família, D. Vicens Prats i Sra., D. Joan Colet, Sra. Cándida Meix i família, D. Ramon Caixal, D. Carles Lopez, D. Gabriel Ros Mir, D. Ignasi Pascual i Sra, Don Francisco de P. Colomer i família, D. Josep Tomás i Sra., D. Baldomer Roca i Sra., D. Joan Campubí i Sra., Germans Raventós, D. Lluís Bover, D. Emili Aparicio i família, D. Francisco Alegret i família, D. Lluís Hernandez i família, D. Josep Casadevall, Don Josep Domenech i Fill D. Joan Fradera i família, D. Joan Callís i Sra., D. Josep Bés i família, Don Joan Viñolasi família, D. Juan Fonolledas i família, D. Joan Farell i família, Sra. Esperança Pujol, D. Josep Morgadas, D. Josep Batlle, D. Josep Marfull, Sra. Concepció Marlés, Sra. García Vda. Maresma, D. Alfons Gené, Don Josep Regué i Sra. D. Francisco Serra i família, D. Josep M.ª Sabater, D. Rosendo Juliá i família, D. Santiago Forn, D. Josep Gri, D. Antoni Borrell i família, Don Magí Casasas, D. Miquel Bosch, D. Ignasi Pomar, Sr. Janet, Don Josep Godall i família, D. Joan Durán, D. Pau Colet, Família Carbó, Família Aguilar, D. Josep Catasús i família, D. Manel Romeu, D. Maties N, Família Giró, D. Joan Permaner, Vda. Font i família, D.ª Dolors Vehí, Família Catasús, D. J. Vilanova, Família Bori, D. J. Rodamilans, D. Joan Casanova, D. Pere Gener, Sr. Giral, D. Tomás Franquet, D. Francesc Aguilar, D. Felix Díaz Agüero, D.ª Maria M. Torrents de Diaz, D. Miquel Serañas, D. Ramon Soler i família, D. J. Oso i Sra. D. Casimir Coll, D. Isidre Tarrés, D. Roc Durán, D. Anton Ginestá, D. Josep Vallverdú, D. Albert Augé, D.ª Antonieta Casals, Donya Isabel Ballester, D. Joan Servera, D. Joan Ragué, D. Pau T. Iruejas, D. S. Cintero.

A tots se'ls saluda afectuosament desitjant-los bona estada i bona impresió de la actual temporada a Sant-Hilari.

Suscripció Pro-Campanar

Continuació de la dels nombres 2, 3, 4 i 5.

Un vehí de Vich	50.
D. Jaume Gumá	5.
Un sacerdot	5.
Sobrant d'una venda de «La Modernista»	2'10
D. Ignaci Aguilá	25.
D. Francesch Trias	5.
D. ^a Angeleta Saguer de Trias	2.
D. Salvador Trias	2.
Srta. Quimeta Trias	2.
Sta. Maria Trias	2.
Sra. Vda. Carné	5.
D. Hilari Font	5.
D. J. J. C. Catedràtic d'Universitat	10.
D. J. M. S.	5.
D. ^a Joaquina Josep	5.
D. Jaume Bach	2.
D. Lluís Joanux Bosch	2.
D. Pere Pompido	10.
D. ^a Antonia Copons de Pompido	15.
D. J. A. Puig	10.
D. A. A. B.	2.
D. Miquel Santaló i Artés (2. ^a entrega)	25.
D. Josep Bosch Plá i Sra.	5.
D. Pau Ridaura i família	100.
D. Ramir Hortet	5.
Una devota	2.
D. Josep Busquets i Serrat	15.
D. Francisco Boltá	1.
D. Francisco Sabat (2. ^a entrega)	5.
D. Esteve Arisa	1'25
D. Josep Sanromá	2.
D. Joan Taberner	8.
D. Ramon Matamalella (2. ^a entrega)	10.
D. ^a Josefina Vallestú de Armadans	25.
D. Ramon N. Soler Vilabella	500.
D. ^a Carme Masmiquel	2.
D. ^a Mariagna Clopés	7.
D. J. R.	5.
D. Miquel de Planell i de Ragué	50.

Suma actualment 21.017'05

L'obra está llesta. Inaugurada apoteòsicament diumenge prop-passat. El seu presupost es de 30.000 pessetes. Continua obrerta Llista Suscripció, confiant arribar prompte a cubrir el presupost.

Hostalrich - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA
Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreria
Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes

Colmado i Dulceria de Manel Planas

Gran existencia en tota classe
de Comestibles i Bomboneria
a preus reduidíssims.

Creació del tan renombrat Postre

BARRETETS

GRAN HOTEL *España*

baix la direcció de

D. MIQUEL MARTÍ

Acreditadíssim ESTABLIMENT

Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ESTIU 1922

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine
-Lluïts i selectes Balls-Saló de Billars, Tresillo

Gran Cassino TIVOLI

Funcions de TEATRE
baix direcció de la Companyia
Còmica-Dramàtica
Ramona Mestres.

Programa de funcions vinents

Se donarán quatre funcions: Diumenge — Dimarts
— Dijous i Dissabte, posant-se en escena
les millors obres de son extens repertori

Granja Calm

LLET PURA

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Recader

de St. Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i
Princesa, 54, Agencia Puig.—A Sant
Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat
de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan bo-
lles d'aigua pi-
can a domicili.

Es ven Frui-
ta i Peix
fresc

Goigs humorístics a Sant
Hilari per J. Asmarats De-

manintse a

LA MODERNISTA

PREU: 10 cts.

Hispano Hilariencia

Empresa d'Automòvils

De Breda a St. Hilari, anada i
tornada, preu 10 pessetes.

Serveis establerts: De St. Hi-
lari a Vich i viceversa, cada dissabte.
De St. Hilari a Sta. Coloma, cada di-
lluns.—Tots els dies matí i tarda ser-
vei a la Font Picant.

Per l'horari, despatx de bitllets i demés infor-
mes demanís a l'administració i garatge de la

Hispano Hilariencia

Carrer de Valls, 1. — BARCELONA,
Despatx Central de la Companyia dels
Ferro-Carrils M. Z. A. Gran-Via 575.

HOTEL SUIS

DE

Francese

Picañol

últimament reformat : Habita-
cions amb aigua corrent :
:- Bany, etz. etz. :-

Obert tot el Setembre.
El més millor per a
pendrer l'aigua i estar
mes ben atés a Sant
Hilari

LLUIS SERRAS

Forn de Pa - Comesti-
bles - Porc fresc dos
: cops a la setmana :

Casa de les LLANGONICES

Salvador Noguera

Gravalosa, 2

Francesc Trias

TEULAS I TORPEDOS

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Per endurse'n un bon re-
cord fer-se retratar per

EN LLUIS XIMENO

radò a LA MODERNISTA

ESTIUEJANTS

Preneu a diari la llet de la va-
queria del Carrer de Vich, 3

casa AMADEU

COMPRIN

L'Auca d'Un foraste-
ro en Sant Hilario

Novetat única Record sens igual

PREU 1'50

- Tots els exemplars portan un obsequi -

EDEN CONCERT

MUSIC-HALLS de primer ordre

Carrer Nou, 12

Teléfono, 3.332

BARCELONA

La Bona Sombra

Cabaret Modern
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

Aigües de Sant Hilari

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,
:- Buenos Aires, etz. etz. :-

Per la venda :dirigir-se: Dtor. Andreu, Rbla. Catalunya, 66. Apartat Correus, 146. Barcelona